

[Holger Andersen.]

bage til de Synspunkter, vi har gjort os til Talsmand for her i Folketinget, og med disse Bemærkninger skal jeg anbefale ærede Medlemmer her i Salen at undlade at stemme for det nu foreliggende Lovforslag.

C. J. F. Sven: Jeg beklager ikke at kunne slutte mig til den ærede sidste Taler, idet jeg principielt har saa meget at indvende imod selve Lovforslaget, at jeg maa stemme imod det. Lovforslaget drejer sig ikke om, hvorvidt Geodætisk Institut i Fremtiden skal have et større eller mindre Beløb til Raadighed; det drejer sig ikke om, hvorvidt man har mere eller mindre Sympati for, om Geodætisk Institut forøger det Tempo, i hvilket Kortlægningsarbejdet hidtil er foregaaet her i Landet. Nej, det, Lovforslaget drejer sig om, er rent og skært dette, at man vil indføre en ny Skat; det er Sagen. Der er ikke ved Lovforslaget truffet nogen som helst Bestemmelse om, hvilke Midler der i Fremtiden vil blive stillet til Raadighed for Geodætisk Institut.

Det foreliggende Lovforslag drejer sig altsaa om en Afgift, der begrundes med, at det har været urimeligt, at man hidtil uden Vederlag har kunnet benytte det Materiale, der paa Statens Bekostning fremskaffes af Geodætisk Institut. Dertil er nu for det første at sige, at Staten fremskaffer meget Materiale paa forskellige Felter, som man har Lov til at benytte, endog erhvervsmæssigt, uden at man skal betale en Afgift i den Anledning. Jeg kan nævne saadan noget som Statistisk Departement, hvis Oplysninger publiceres og benyttes i allerhøjeste Grad, uden at dog nogen kunde tænke sig, at der af det, der udarbejdedes paa Grundlag af de statistiske Tabeller, skulde erlægges en Afgift. Endvidere er der dette at sige, at Geodætisk Institut formentlig maa nyde en vis Beskyttelse efter Loven om Kunstner- og Forfatterret, idet Geodætisk Institut med Rette kan værges sig imod, at man simpelt hen trykker Kortene op, altsaa benytter udelukkende det Materiale, som Geodætisk Institut har fremskaffet. Det er sikkert en ikke ringe Beskyttelse, denne Lov giver Geodætisk Institut, en Beskyttelse der fornuftigt administreret vil kunne indbringe ikke saa faa Penge for Instituttet eller Statskassen; men der er jo ikke i Lovforslaget Tale om at præcisere den Beskyttelse, som Geodætisk Institut allerede har; nej, det, der er Tale om, er at lægge en Afgift paa praktisk talt et hvilket

som helst Kort, der fremstilles her i Landet, uden Hensyn til, om Kortet slet ikke er udarbejdet paa Grundlag af Geodætisk Instituts Materiale, eller om der er sket en saadan Omarbejdelse af det allerede foreliggende Materiale, at man maa sige, at der i Virkeligheden foreligger en fuldstændig ny Ting.

Lovforslaget er i sin Afgiftspaalæggelse ganske irrationelt. I Bemærkningerne til Lovforslaget staar, at det, man ønskede, var, at den erhvervsmæssige Udnyttelse af Geodætisk Instituts Materiale skulde belægges med en vis Afgift. Men selve Lovforslaget, ogsaa saaledes som det foreligger her ved tredje Behandling, gaar langt, langt videre. Man vil nu slaa fast, at et hvilket som helst Kort, uanset om det er fremstillet i erhvervsmæssigt Øjemed eller ikke, skal beskattes. Der er endvidere det irrationelle ved Afgiftspaalæggelsen, at man aldeles ikke har sondret mellem Kortenes Dyrhed. Alle Kort er belagt med den samme Afgift, enten det er et fint Kort, udført i 3—4—5 Farver med alle mulige Signaturer, eller det kun er et simpelt Kort, fremstillet i en enkelt Farve. Afgiften i sig selv er ganske exorbitant, set i Forhold til Fremstillingsprisen, idet det er oplyst, at et Kort, som det har kostet 2 Ø. at fremstille, belægges med en Afgift af 8,8 Ø. Nu kan man sige: ja, men Kortets Udsalgspris er større. Det er rigtigt, men naar man rationelt skal til at paalægge en Afgift, bør man selvfølgelig gaa til Produktionsprisen og ikke til den Salgspris, der til syvende og sidst fremkommer. Men heller ikke paa dette Punkt har det været muligt at trænge igennem og faa en rationel Ordning.

I Forbindelse med Afgiftspaalæggelsen vil man indføre nogle Regler vedrørende Optrængen af Afgiften; disse Regler gaar langt, langt videre, end det er nødvendigt efter selve Formaalet. Man indfører efter Lovforslaget et Posekigeri, der gaar saa vidt, at man fra Geodætisk Instituts Side skal kunne forlange sig ikke alene de paagældende Virksomheders Handelsbøger, men ogsaa det øvrige Regnskabsmateriale forelagt. Og der tilføjes, for at der ikke skal være den mindste Tvivl i saa Henseende, at Instituttet under politimæssig Tvang skal kunne kræve Oplysninger med Hensyn til Udgivelsen og Forhandlingen af de paagældende Kort. Det vil sige, at Geodætisk Institut med denne Lov i Haanden vil kunne blande sig ind i hver enkelt lille Detail i en hvilken som helst Virksomhed, som har tilladt sig at fremstille